

post Eunomianos iam natos & notos, post annum à Domino passo 331. Nec diu tamen floruisse, vel propagata perdurasse. Verum enim est illud quod omnes Ecclesiæ retinebant, Deum Patrem, non antè Deum quàm Patrem fuisse, sed ab æterno & Patrem & Deum fuisse, Filiúmque sibi ^{μοῦσίου} genuisse. Sed tanti est vel vno Satanæ habitu licèt leuissimo afflatus fuisse, illumque semel hausisse. Huius hæreseos etiam Isidorus meminit, sed breuiter.

CAPVT LXXXI.

Luciferiani cur sic dicti. Erroris autem eorum caput vnum relatum.

Luciferianos à Lucifero ¹ Caralitano Episcopo exortos, & celebriter nominatos, nec Epiphanius, nec Philaster inter hæreticos posuit, credo tantummodo schisma, non hæresin eos condidisse credentes. Apud quendam tamen, cuius nomen in eodem eius opusculo non inueni, in hæreticis Luciferianos positos legi, per hæc verba, Luciferiani, inquit, quum teneant in omnibus catholicam veritatem, in hunc errorem stultissimum prolabuntur, ut animam ² dicant ex transfusione generari, eandemque dicunt & de carne, & carnis esse substantiam. Vtrum ergo iste propter hoc quod de anima ista sentiunt, si tamen verè ita sentiunt, eos inter hæreticos ponendos esse crediderit, an etiamsi id non sentirent, siue non sentiant, ideo tamen sint hæretici, quia dissensionem suã pertinaci animositate firmarunt, alia questio est, neque hoc loco mihi videtur esse tractanda.